

KAKO RAVNAMO OB POŽARU V NARAVI

Pri požaru, zlasti če gorita suha trava in podrast, se sproščajo zelo visoke temperature. Zgornja plast zemlje se, še posebej v suhem obdobju, ko je izsušena, zelo segreje. Zaradi tega veliko rastlinskih korenin in humusa zgori. Preživijo le bolj odporne rastline, to je ponavadi manj vredno rastlinje. Na požarnem območju se zato lahko vegetacija tudi spremeni. Bolj kakovostna, a občutljivejša propade, manj kakovostna in bolj odporna pa preživi in se razbohoti. Ostanke gorenja (pepel) odnašata veter in padavinska voda, s tem pa se siromašenje zemlje in erozija še zvečata. Poleg tega se pri gorenju organskih snovi sproščajo škodljivi plini, ki onesnažujejo ozračje.

Požari so neposredno življenjsko nevarni tudi za živali, saj jim spreminjajo varovalne, gnezdilne in prehranske razmere. Posledice požara v naravi oziroma njihovi negativni vplivi na živali so zato lahko usodni in dolgotrajni. Požarom so najbolj izpostavljene živali, ki imajo majhna bivalna območja, in tiste, ki živijo v podrasti, v plasteh opada ali v zgornji plasti zemlje. Te ponavadi v požarih propadejo. Obdobje pojavljanja požarov v naravi sovpada tudi z obdobjem ptičje gnezditve in vzreje mladičev. Odrasle živalio gnju sicer lahko uidejo, zalega pa v požarih praviloma propade.

Sežiganje odpadkov na poljih in vrtovih

Odpadki naj bi se v naravi sežigali le podnevi med 8. in 18. uro, ob stalnem nadzoru odraslega človeka. Ob vetrovnem vremenu odpadkov ne sežigajte. Kraj njihovega sežiganja naj bo oddaljen najmanj 100 m od stanovanjskih in drugih zgradb, najmanj 50 m od javnih prevoznih poti in najmanj 20 m od parkovnih površin, skupin dreves in zaščitene rastlin.

Ogenj pogasite tako, da žerjavico polijete z vodo ali jo posujete z zemljo ali peskom, nato pa jo še poteptate.

Če nameravate sežigati večje količine naravnih odpadkov, obvestite o kraju in času njihovega sežiganja odpadkov tudi gasilce oziroma center za obveščanje na številko 112.

V obdobju velike požarne nevarnosti je prepovedana uporaba odprtega ognja v naravi. Po razglasitvi velike požarne nevarnosti je treba dosledno upoštevati predpisane ukrepe.

V sušnem obdobju se je treba v naravi izogibati predvsem:

- nenadzorovani uporabi ognja in sežiganju odpadkov, zlasti na njivah, vrtovih, sadovnjakih in vinogradih, ki so v bližini gozdov

- kajenju v gozdovih in njihovi neposredni bližini

- kurjenju žarov zunaj urejenih kurišč

- odmetavanju neugasnenih cigaretnih ogorkov in lahko vnetljivih materialov iz vozil.

Kaj storiti, ko v naravi zagori

1. Ostanite mirni in razsodni. Ocenite kakšen je požar. Če je to manjši začetni požar, če je šele zagorelo, skušajte požar pogasiti sami.
2. Pri gašenju morate paziti predvsem na svojo varnost. Požara se lotite s priročnimi gasilnimi sredstvi: z vodo, brinovimi ali smrekovimi vejami ter z zemljo ali peskom.

Gašenje požarov v naravi je najuspešnejše z vodo. Zadostno količino vode preprosto zlijte na ogenj. Ogenj mora povsem ugasniti. Z brinovimi ali smrekovimi vejami udarjajte po površini, ki jo je zajel ogenj ali pa jih vlecite po robu goreče trave. Če imate pri roki kramp ali lopato, lahko prekopljete rušo in s tem preprečite širjenje požara. Manjšo površino, ki jo je zajel ogenj, lahko posipate tudi s peskom ali zemljo, dokler povsem ne ugasne.

3. Sami gasite le, če požar ne presega vaših zmožnosti. Če požaru niste kos, nemudoma pokličite center za obveščanje na številko 112, najbližjo gasilsko enoto ali policijo. Po telefonu sporočite naslednje podatke:

- svoje ime in priimek
- kaj in kje gori
- kratek opis požara
- v katero smer se požar širi in kaj ogroža
- če je možno, povejte tudi, kje boste počakali gasilce zaradi dodatnih informacij.

Z dodatnimi informacijami, ki jih lahko poveste gasilcem na kraju požara, lahko veliko prispevate k učinkovitejšemu gašenju.